

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 428/2025-10

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], zastúpeného Petrasova Legal s.r.o., Kmeťovo námestie 4, Bratislava, proti uzneseniu Najvyššieho správneho súdu Slovenskej Republiky sp. zn. 2Svk/20/2024 z 30. apríla 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 10. júla 2025 domáha vyslovenia porušenia základných práv vlastníť majetok podľa čl. 20 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uznesením Najvyššieho správneho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „NSS“) o zamietnutí jeho kasačnej sťažnosti proti uzneseniu správneho súdu.

II.

2. Sťažovateľ sa správnou žalobou proti inému zásahu orgánu verejnej správy domáhal, aby žalovanej mestskej časti bolo zakázané umiestňovať na jeho pozemkoch akékoľvek predmety alebo zariadenia brániace prejazdu. Tvrdil, že mestská časť na jeho pozemky osadila betónové kvetináče, čím mu znemožnila prístup k jeho pozemkom, ktoré sa nachádzajú vo vnútrobloku bytových domov. Umiestnenie kvetináčov mestskou časťou preukazoval ich fotografiami s výzvou mestskej časti na ich umiestnenie. Mestská časť k tomu uviedla, že kvetináče nevlastní, nevydala súhlas na ich umiestnenie a pri svojej akcii len poskytovala sadenice kvetov. Správny súd uznesením správnou žalobu zamietol, keď dospel k záveru, že nebolo preukázané, že by mestská časť zasiahla do práv sťažovateľa, keďže nebolo preukázané, že by kvetináče vlastnila, umiestnila ich na pozemkoch sťažovateľa alebo to povolila.

3. Proti uzneseniu správneho súdu podal sťažovateľ kasačnú sťažnosť. Tvrdil, že mestská časť ho na úkor vlastníkov kvetináčmi diskriminovala znemožnením prístupu k jeho pozemkom. Okrem toho uznesenie nesprávne odkazuje na jeho civilný spor, v ktorom sa proti mestskej časti domáhal náhrady škody. Ďalej namietal, že správny súd jeho vec nesprávne porovnával s inou vecou. Sťažovateľ namietol, že mestská časť nerozhodla so súhlasom dopravného inšpektorátu a konala v rozpore s rozhodnutím o určení použitia dopravných značiek a dopravných zariadení mesta. Namietol, že jeho prístup k pozemkom je znemožnený a dopadá aj na ochranu majetku a zdravia obyvateľov bytových domov. Zdôraznil, že treba rozlišovať medzi trvajúcim a už skončeným iným zásahom orgánu verejnej správy.

4. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením NSS kasačnú sťažnosť zamietol. Zdôraznil, že argumentácia v kasačnej sťažnosti nie je prepojená s dôvodmi zamietnutia správnej žaloby. NSS vychádzal z toho, že sťažovateľ ako faktický zásah do svojich práv vníma postup mestskej časti, ktorá mala umiestniť na jeho pozemkoch kvetináče. V tejto súvislosti sa stotožnil so záverom správneho súdu, že sťažovateľ nepreukázal, že by mestská časť umiestnila kvetináče na jeho pozemkoch. Podľa NSS z toho, že mestská časť spravuje účelovú komunikáciu, na ktorej sú kvetináče, nemožno dospieť k tomu, že ich vlastní alebo že to povolila či sprostredkovala umiestnenie kvetináčov. NSS uzavrel, že nebol preukázaný sťažovateľom tvrdený zásah mestskej časti do jeho práv, a preto ani nevyhodnocoval ďalšie jeho sťažnostné námietky.

III.

5. Sťažovateľ poukazuje na svoje tvrdenia v kasačnej sťažnosti. Je toho názoru, že mestská časť mala postupovať v intenciách čl. 20 ústavy a vo vzťahu k nemu postupovať ako ku vlastníkovi. Zastáva názor, že NSS porušil jeho právo na ničím nerušený výkon vlastníckeho práva. Rozhodnutie považuje za arbitrárne a ústavne neudržateľné. Podľa sťažovateľa NSS poprel účel a význam § 3 ods. 2 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov. Uvádza že rozhodnutie NSS je protiústavné, keďže jeho odôvodnenie je úplne odchylné od veci samej a extrémne nelogické. Následne odkazuje na zákon č. 66/2009 Z. z. o niektorých opatreniach pri majetkovoprávnom usporiadaní pozemkov pod stavbami, ktoré prešli z vlastníctva štátu na obce a vyššie územné celky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov a zdôrazňuje, že mestská časť na jeho žiadosti o vyporiadanie podľa tohto zákona nereagovala.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov odmietnutá. Z argumentácie sťažovateľa nemožno vyvodit' vzťah medzi namietaným uznesením NSS a tvrdeniami sťažovateľa o tom, že mestská časť sa nezaujímalá o vyporiadanie vlastníctva pozemkov a vo vzťahu k nemu nepostupovala v intenciách čl. 20 ústavy. Rovnako nemožno identifikovať, ako mal NSS porušiť nerušený výkon jeho vlastníckeho práva a poprieť účel a význam § 3 ods. 2 cestného zákona.

7. Z námietok sťažovateľa, ktoré sú mimo záveru správneho súdu o zamietnutí jeho správnej žaloby a mimo záveru NSS o zamietnutí jeho kasačnej sťažnosti, nemožno rozumne identifikovať, v čom spočíva zásah NSS do ústavných práv sťažovateľa. Podstatou rozhodnutia správneho súdu, ktorý

bol potvrdený namietaným uznesením NSS, je to, že sťažovateľ nepreukázal ním tvrdený zásah mestskej časti (orgánu verejnej správy) do jeho práv, ktorý mal spočívať v umiestnení kvetináčov na jeho pozemkoch. Sťažovateľ svojou argumentáciou toto jasné východisko správneho súdu a jeho argumentáciu o tom, že mestská časť kvetináče nevlastní a ani ich nepovolila či sprostredkovala ich umiestnenie, nijak nespochybňuje. To vylučuje možnosť záveru, že by uznesením NSS s ohľadom na argumentáciu sťažovateľa mohlo dôjsť k porušeniu uvedených ústavných práv sťažovateľa. Argumentácia sťažovateľa sa obmedzuje na všeobecné hodnotiace tvrdenia o svojvôli a arbitrárnosti uznesenia NSS bez toho, aby z jeho ústavnej sťažnosti bolo možné identifikovať konkrétne a relevantné skutočnosti odôvodňujúce zásah do jeho ústavných práv týmto rozhodnutím.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 17. júla 2025

Robert Šorl
predseda senátu